

ΦΟΒΕΡΑ ΟΠΤΑΣΙΑ ΚΑΠΟΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΦΟΒΕΡΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

(Από Σιναΐτικο Χειρόγραφο τοῦ 15-16ου αἰῶνα)

Ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ στὰ χρόνια 886-911 ὑπῆρχεν ὁ ὅσιος Βασίλειος ὁ Νέος, ὁ ὁποῖος εἶχεν μαθητὴν του κάποιον Γρηγόριον, ὁ ὁποῖος κυριευμένος ἀπὸ λογισμούς, πίστευε ὅτι οἱ ἔβραῖοι ποὺ τηροῦν τὸν Μωσαϊκὸ Νόμο, μετὰ τὴν Ἀνάστασι τῶν νεκρῶν, θὰ εἶναι δεκτοὶ στὸν Θεὸν τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως ὅπως οἱ Προπάτορες, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.

Ὁ δὲ Ἅγιος Βασίλειος ἀντιφρονοῦσε σ' αὐτὸ λέγοντας πρὸς τὸν νεαρόν:

«Ὁ Κύριος λέγει τέκνον μου στὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιο, ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα, δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται (Ἰωάν. 10,8) καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν τέκνον μου νὰ σωθοῦν οἱ ἔβραῖοι ποὺ εἶναι ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν βλασφημοῦν κάθε ἡμέραν;»

Καὶ προσευχόμενος ὁ Ἅγιος στὸν Θεὸ νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὸν νεαρὸ αὐτοὺς τοὺς λογισμούς, ἀπέστειλεν ὁ Πανάγαθος Θεὸς θεῖον Ἄγγελον καὶ ἐξήγησεν στὸν Γρηγόριον περὶ τούτου, καὶ λέγει μιὰ νύκτα ἐνῶ κοιμόμουν, ξύπνησα γιὰ προσευχή, κατὰ συνήθεια καὶ εἶδα σὲ ὄραμα ὅτι βρέθηκα σὲ μία πεδιάδα γεμάτη ποικίλων δέντρων καὶ λουλουδιῶν, καὶ ξαφνικὰ φάνηκε ἕνας νέος ψηλὸς καὶ ὠραῖος με πύρινη στολὴ ἐξαστράπτων καὶ μοῦ λέγει:

«Γρηγόριε, οἱ εὐχὲς τοῦ Ὁσίου Πατρὸς Βασιλείου σὲ ἔφεραν ἐδῶ γιὰ νὰ μάθῃς, νὰ πεισθῆς καὶ νὰ γνωρίσῃς τὴν ἀλήθεια ποὺ ἐπιθυμοῦσες.»

Καὶ ἀρπάζοντάς με ὁ Νέος ἀπὸ τὸ χέρι βαδίζαμεν καὶ νεφέλη φωτεινὴ μᾶς ἀνέβασεν σὲ ἄπειρον ὕψος, καὶ ὑπερθαύμαστον κόσμον, καὶ βλέποντας ἔτρεμα ἀπὸ τὸν φόβο μου, καὶ εὐθὺς βρεθήκαμεν στὴν πεδιάδα τῆς ὁποίας τὸ ἔδαφος ἦταν ὑάλλειο, καὶ μέσα στὴν πεδιάδα ὑπῆρχεν ἄπειρον πλῆθος πυρινόμορφων νέων καὶ ἀκούονταν ὕμνωδιαὶ καὶ ᾠσματα μελίρρητα καὶ ὑπερθαύμαστα.

Προχωρώντας εἶδαμεν ἄλλον τόπον πύρινον, ὁ ὁποῖος φαινόταν ὅτι φλεγόταν καὶ δὲν καιγόταν, ὅπου ἀνθρώπινη γλῶσσα δὲν μπορεῖ νὰ διηγηθῇ. Καὶ ὁ τόπος αὐτὸς μοῦ εἶπεν ὁ συνοδός μου Ἄγγελος ὅτι εἶναι ἡ Ἁγία Πόλις ἡ Ἄνω Ἱερουσαλὴμ τῆς ὁποίας Δημιουργὸς εἶναι ὁ Θεός, καὶ εἶναι ἡ πόλις τῶν Ἁγίων καὶ πάντων τῶν Δικαίων, τῶν εὐαρεστησάντων τὸν Θεόν.

Καὶ καθὼς μοῦ τὰ ἔλεγεν αὐτὰ ὁ Ἄγγελος, βλέπω ὑπεράνω τῆς Ἁγίας Πόλεως αἰωρούμενον τὸν Τίμιον Σταυρόν, ὑπεραστράπτοντα περισσότερο ἀπὸ τὶς ἡλιακὲς ἀκτῖνες, καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτὸ βλέπω πλῆθος Ἀγγέλων, κρατώντας θρόνον φρικώδη, καὶ τεράστιον καὶ φωνὴ βροντώδης καὶ φοβερὴ ἐξακούετο λέγουσα:

«Ἴδου ὁ Μέγας καὶ φοβερὸς Κριτὴς ἔρχεται νὰ κρίνῃ τοὺς ζωντανοὺς καὶ τοὺς νεκροὺς, καὶ νὰ ἀποδώσῃ στὸν κάθε ἓνα ἄνθρωπο κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Καὶ αὐτὰ ὅλα γίνονται στὴν κοιλάδα τοῦ Ἰωσαφὰτ τῆς ἐπιγείου Ἱερουσαλήμ, καθὼς γράφτηκε στὶς Γραφές.»

Καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτὰ βλέπω ἄλλους Ἀγγέλους κατέχοντας πύρινες σάλπιγγες, καὶ μὲ τὴν προσταγὴ τοῦ Κριτῆ σάλπισαν, καὶ ἐσαλεύθησαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς, καὶ νὰ ἀνοίχτηκαν οἱ τάφοι τῶν ἀπὸ ὅλων τῶν αἰώνων νεκρῶν, ἀπὸ τὸν Ἀδὰμ μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμέρας. Καὶ εὐθὺς ὦ! φρικτὸν θέαμα ἀνέβαιναν ἀπὸ τοὺς τάφους, τὰ ὀστᾶ γυμνωμένα τῶν νεκρῶν τῶν αἰώνων, καὶ ἐνδύνονταν σάρκες, νεῦρα καὶ δέρμα, καὶ ἦταν ἄπειρο τὸ πλῆθος ὡς ἡ ἄμμος τῆς θάλασσας, γυμνοὶ καὶ τρομαγμένοι, ὅλοι σε μία ἡλικία, σὰν νὰ ἦταν 33 χρονῶν καὶ φαίνονταν κάθε ἓνας μὲ διαφορετικὴ μορφή.

Καὶ στὸν κάθε ἓνα ἦταν γεγραμμένο στὸ μέτωπό του, αὐτὸς εἶναι προφήτης, σὲ ἄλλους δὲ αὐτὸς εἶναι Ἱεράρχης, σὲ ἄλλους Ὅσιοι, καὶ σ' ἄλλους ἐλεήμονες, καὶ ἀπλὰ κάθε ἑνὸς ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ζωὴ του στὴ γῆ ἦταν γεγραμμένη στὸ πρόσωπό του.

Ὅμοίως δὲ καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ ἀπίστους γραφόταν στὸ μέτωπό τους οἱ πράξεις καθ' ἑνός· αὐτὸς εἶναι φονιᾶς, σὲ ἄλλον αὐτὸς εἶναι πόρνος, σὲ ἄλλους αὐτὸς εἶναι κτηνοβάτης, σὲ ἄλλους αὐτὸς εἶναι αἰμομίκτης, σὲ ἄλλους αὐτὸς εἶναι βλάσφημος, καὶ σὲ ἄλλους αὐτὸς εἶναι φιλοκατήγορος, καὶ σὲ ἄλλους αὐτὸς εἶναι κοιλιόδουλος κλπ., καὶ ὅλοι ἔκλαιγαν μὲ θρῆνο ἀπαρηγόρητοι καὶ ἔλεγαν:

«Αὐτὰ ὅλα τὰ ἀκούαμεν στὶς Γραφές καὶ δὲν πιστεύσαμεν»

καὶ ὅλα τὰ ἔθνη ἀγαρηνοὶ, ἐβραῖοι, ἐθνικοὶ καὶ ὅλοι οἱ ἄπιστοι ἔκλαιαν καὶ ὠδύρονταν τὴν ἀπώλεια τοῦ ἑαυτοῦ τους,

καὶ ἰδίως οἱ Ἰουδαῖοι ἔλεγαν:

«Ἐὰν αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστὸς, ὁ φοβερὸς Κριτὴς τὸν ὁποῖον ἐσταυρόσαμεν, χαθήκαμεν ὅλοι».

Τότε ὁ συνοδὸς μου Ἄγγελος μοῦ λέγει:

«Βλέπεις τοὺς Ἰουδαίους πῶς τρέμουν βλέποντας αὐτὰ ποὺ γίνονται.»

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἄγγελος μοῦ λέγει:

«Ἴδου ὁ φοβερὸς καὶ μέγας Θεὸς παραγίνεται, φόβος καὶ τρόμος λαμβάνουν τὰ πάντα.»

Καὶ ἰδου πλῆθος ἀναρίθμητον οὐρανίων Ἀγγέλων κατήρχετο ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ παρασταθέντες ἐνώπιον τοῦ φοβεροῦ θρόνου, προσκύνησαν, καὶ πάραυτα ἀκούονταν κρότοι καὶ βροντὲς φοβερὲς μαζί μὲ κτύπους, καὶ ὅλο τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἔτρεμε, καὶ ὅλα τὰ τάγματα τῶν οὐρανῶν, παραστάθησαν σὲ κύκλον γύρω ἀπὸ τὸν θρόνο τοῦ φοβεροῦ Κριτοῦ μὲ πολλὴ τάξη καὶ φόβο.

Τότε ὅλοι οἱ δίκαιοι φώναξαν:

«Ἐσὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ζῶντος ὁ ὁποῖος μαζί μὲ τὸν Πατέρα καὶ τὸ Πνεῦμα σὲ Προσκυνοῦμεν.»

Καὶ ἀκούγοντας αὐτὸ οἱ Ἰουδαῖοι, αἰρετικοὶ καὶ ἄπιστοι, ἔτρεμαν καὶ ἔμειναν ἄφωνοι.

Τότε ὁ φοβερὸς Κριτὴς ἔστρεψε τὸ βλέμμα στὸν Οὐρανό, καὶ τρομάζοντας ὁ Οὐρανὸς χάθηκε.

Ὅμοίως βλέποντας τὴ γῆ εὐθὺς καὶ αὐτὴ ἐξαφανίστηκε, καὶ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ τὰ ἀστέρια χάθηκαν σὰν κερὶ, τὸ ἴδιο καὶ ἡ θάλασσα ξηράθηκε ὅλη καὶ μεταποιήθηκε σὲ φωτιά, καὶ ἔγινεν πύρινος ποταμὸς, καὶ βρίσκοταν μπροστὰ στὸν Θεϊκὸ Θρόνο.

Καὶ εὐθὺς μὲ κάλεσμα τοῦ Κριτῆ, διεχωρίσθησαν τὰ ἄπειρα ἐκεῖνα πλήθη τῶν ἀνθρώπων σὲ δύο· καὶ στάθηκε τὸ ἓνα στὰ δεξιὰ του Κριτῆ καὶ τὸ ἄλλο στὰ ἀριστερά.

Καὶ βλέποντας ὁ Κριτὴς τοὺς βρισκομένους στὰ δεξιὰ του, τοὺς εἶπε μὲ γλυκυτάτη φωνή:

«Ἐλᾶτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατέρα μου νὰ κληρονομήσετε τὴν ἐτοιμασμένην γιὰ ἐσᾶς

βασιλεία.» (Ματθ. 25,34)

Ἐπειτα βλέποντας καὶ αὐτοὺς στὰ ἀριστερά του, τοὺς λέγει μὲ ὀργή:

«Ἀπομακρυνθῆτε ἀπὸ ἐμένα οἱ καταραμένοι στὴ φωτιὰ τὴν αἰώνια, ἣ ὅποια ἐτοιμάστηκε γιὰ τὸν διάβολο καὶ τοὺς ἀγγέλους του»

Ἡ Παναγία

Καὶ ὅταν αὐτὰ ἀκούστηκαν ἀπὸ τὸν Κριτῆ, καὶ ἀφοῦ οἱ ἁμαρτωλοὶ ὀδύρθησαν ἀνώφελα, ξαφνικὰ βλέπω τὴν ὑπερθαύμαστην ἐκείνη πόλη ἀπέναντι τοῦ Κριτῆ νὰ στέκεται, καὶ νὰ ἦ κατὰ τὴν δύση πόλη ἀνοίχθηκε βλέπω μία γυναῖκα ἀπὸ τὰ δεξιὰ τοῦ Κριτοῦ στεκόμενη ἀστράπτοντας περισσότερο ἀπὸ τὸν ἥλιον, πρὸς τὴν ὅποια λέγει ὁ Κριτῆς· εἴσελθε Μητέρα μου στὴν βασιλεία μου, καὶ ἀφοῦ τὴν ὑποδέχθησαν στρατοὶ Ἀγγέλων εἰσῆλθαν στὴν Ἁγίαν Πόλιν.

Οἱ Ἅγιοι 12 Ἀπόστολοι

Καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτὸ βλέπω 12 ἄνδρες οἱ ὅποιοι ἦσαν οἱ 12 Ἀπόστολοι φορώντας στολές πυρίμορφες προσκύνησαν τὰ πόδια τοῦ Κριτοῦ καὶ εἰσῆλθαν καὶ αὐτοὶ στὴν Ἁγίαν Πόλιν.

Οἱ 70 Ἀπόστολοι

Ἐπειτα χωρίσθησαν ἄλλοι 70 ἄνδρες ἀπὸ τὸ ἄπειρο πλῆθος πρὸ βρισκόταν δεξιὰ του Κριτῆ καὶ αὐτοὶ ἦσαν οἱ 70 Ἀπόστολοι οἱ ὅποιοι προσκυνώντας καὶ αὐτοί, εἰσῆλθαν στὴν Ἁγία Πόλη.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες

Ἐπειτα διεχωρίσθησαν ἀπ' αὐτῆς τῆς δεξιᾶς μερίδας πλῆθος ἀνδρῶν τῶν ὁποίων τὰ πρόσωπα σπινθηροβολοῦσαν, καὶ ἄστραπταν οἱ στολές τους περισσότερο ἀπὸ τὸν ἥλιον, καὶ προσκυνώντας τὸν Κριτὴν εἰσῆλθαν στὴν Ἁγίαν Πόλιν.

Οἱ Ἱεράρχες

Μετὰ διεχωρίσθηκε ἄλλη συναγωγὴ πλῆθος ἄπειρον τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν, τῶν ὁποίων τὰ πρόσωπα ἄστραπταν περισσότερο ἀπὸ τὸν ἥλιο, καὶ οἱ στολές τους περισσότερο ἀπὸ τὸ χιόνι, καὶ προσκυνώντας τὸν Κριτὴν εἰσῆλθαν στὴν Ἁγία Πόλη.

Οἱ Διδάσκαλοι

Μετὰ ἀπὸ λίγο διεχωρίσθηκε ἄλλη συναγωγὴ τῶν θείων Διδασκάλων τῶν ὁποίων σπινθηροβολοῦσαν τὰ πρόσωπά τους καὶ ἀφοῦ προσκύνησαν τὸν Κριτὴν εἰσῆλθαν στὴν Ἁγία Πόλη.

Οἱ ἄσκητὲς Ὅσιοι Πατέρες

Καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτὰ διεχωρίσθηκε ἄλλη συναγωγὴ πλῆθος ἀναρίθμητο, οἱ ἄσκητὲς τῆς ἐρήμου καὶ τῶν βουνῶν Μοναχοί, καὶ εὐαρεστησάμενοι τὸν Κριτὴν, καὶ ἀφοῦ ἐπαινέθηκαν ἀπὸ Αὐτόν, προσκυνῆσαν καὶ αὐτοὶ καὶ εἰσῆλθαν στὸν Πόλη.

Οἱ παρθένοι καὶ ἐλεήμονες

Καὶ μετὰ ἀπὸ λίγο διεχωρίσθηκε ἄλλη μικρὴ συναγωγὴ, ἀστράπτοντας σὰν τὴν ἀστραπὴ προσκυνώντας καὶ αὐτοὶ τὸν Κριτὴν εἰσῆλθαν στὴν Ἁγία Πόλη.

Οἱ εἰλικρινῶς μετανοημένοι

Ἐπειτα διεχωρίσθηκε ἄλλη συναγωγὴ πλῆθος ἄπειρον, οἱ εἰλικρινῶς στὸν κόσμον μετανοημένοι καὶ προσκυνώντας τὸν Κριτὴν εἰσῆλθαν καὶ αὐτοὶ στὴν Ἁγία Πόλη.

Οἱ Ἅγιοι Προπάτορες

Μετὰ ἀπὸ λίγο διεχωρίσθησαν ἄλλοι 15 ἄνδρες ὠραιότατοι καὶ ἀστράπτοντες σὰν τὸ φῶς, οἱ Ἅγιοι προπάτορες Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, προσκυνώντας καὶ αὐτοὶ τὸν Κριτὴ εἰσῆλθαν στὴν Ἁγία Πόλη.

Οἱ ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τοῦ Χριστοῦ Προφῆτες

Ἐπειτα διεχωρίσθηκε ἄλλη μικρὴ συναγωγὴ οἱ ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τὸν Χριστὸ Δίκαιοι καὶ Προφῆτες περὶ τῶν ὁποίων εἶπεν ὁ Κύριος· «Οἱ πρῶτοι θὰ γίνουν τελευταῖοι, καὶ οἱ τελευταῖοι πρῶτοι»· καὶ αὐτοὶ προσκυνώντας τὸν Κριτὴν εἰσῆλθαν στὴν Ἁγία Πόλη.

Οἱ διὰ τὸν Χριστὸν Σαλοὶ

Καὶ μετὰ ἀπὸ λίγο διεχωρίσθηκε ἄλλη μικρὴ συναγωγὴ, οἱ διὰ τὸν Χριστὸ Σαλοὶ, καὶ αὐτοὶ προσκυνώντας τὸν Κριτὴ εἰσῆλθαν στὴν Ἁγία Πόλη.

Οἱ τοῦ γάμου ἄμωμοι

Καὶ ἀμέσως ἀπεχωρίσθηκε ἄλλη μικρὴ συναγωγὴ, οἱ τοῦ γάμου ἄμωμοι καὶ ἀμόλυντοι, ντυμένοι στολὴ Βασιλικὴ καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν δεδοξασμένα, προσκυνώντας καὶ αὐτοὶ τὸν Κριτὴ εἰσῆλθαν στὴν Ἁγία Πόλη,

καὶ ἔλειψαν οἱ στὰ δεξιὰ του Κριτῆ Δίκαιοι, καὶ ἔμειναν μόνο οἱ στὰ ἀριστερά του Κριτῆ ἁμαρτωλοὶ με καταντροπιασμένα τὰ πρόσωπα, ὀδυρόμενοι, βλέποντας αὐτὰ ποὺ συνέβαιναν· ἦσαν δὲ πλῆθος ἄπειρον, τρέμοντας καὶ μὲ φόβο στέκοντας ἀνάμεναν τὴν φοβερὴ ὥρα τῆς καταδίκης τους.

Καὶ γυρνώντας τὸ βλέμμα πρὸς αὐτοὺς ὁ Κριτὴς, διεχωρίσθηκε μεγάλη συναγωγὴ σὰν τὴν ἄμμο τῆς θάλασσης, καὶ καλώντας τοὺς Ἀγγέλους ὁ Κριτὴς, τοὺς ἔρριψαν στὸν πύρινον ποταμὸν ὀδυρόμενους καὶ κλαίοντας.

Ὅλοι οἱ ἀβάπτιστοι καὶ Αἰρετικοὶ

Καὶ καλώντας ὁ Κριτὴς τοὺς Ἀγγέλους ἄρπαξαν ἄλλη συναγωγὴ ἀναρίθμητη τοὺς ἔρριψαν στὸν πύρινον ποταμὸν, νὰ καίγωνται αἰωνίως.

Οἱ αὐτόκτονες

Ἐπειτα μὲ νεῦμα στοὺς Ἀγγέλους ὁ Κριτὴς, ἄρπαξαν ἄλλη συναγωγὴ ἀναρίθμητη, καὶ τοὺς ἔρριψαν στὴν κοχλάζουσαν θάλασσαν τοῦ πυρός.

Οἱ φονιάδες, οἱ φαρμακοί-μάγοι

Καὶ μετὰ ἀπὸ λίγο μὲ νεῦμα ὁ Κριτὴς στοὺς Ἀγγέλους ἄρπαξαν ἄλλη συναγωγὴ τοὺς φονιάδες-φαρμακοὺς καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς ἔβαλαν στὴν σπινθηροβολοῦσαν ἐκείνη θάλασσα.

Οἱ μοιχοὶ καὶ αἰμομῖκτες

Καὶ καλώντας τοὺς Ἀγγέλους τοῦ ὁ Κριτὴς ἄρπαξαν ἄλλη συναγωγὴ, τοὺς μοιχοὺς καὶ τοὺς αἰμομῖκτες, καὶ τοὺς ἔρριψαν στὴν πυρανάπτουσαν θάλασσα.

Οἱ ἀρσενοκοίται

Καὶ πάλιν νεύοντας τοὺς Ἀγγέλους ὁ Κριτὴς ἄρπαξαν ἄλλη μεγάλη συναγωγὴ τοὺς ἀρρενομανοῦντας καὶ βίαια τοὺς ἔσπροξαν καὶ τοὺς ἔρριψαν στὴ λίμνη ἐκείνη τῆς φωτιᾶς.

Οἱ κτηνοβάτες

Καὶ πάλιν ὁ Κύριος καλώντας τοὺς Ἀγγέλους διεχώρησαν ἄλλη συναγωγὴ, τῶν κτηνοβατῶν τῶν ὁποίων τὰ πρόσωπα ὑπῆρχαν σὰν τὰ κτήνη καὶ μὲ ὀργὴ τοὺς ἔρριψαν στὸν ποταμὸ τῆς φωτιᾶς.

Ὅσοι μὲ βότανα καὶ φάρμακα σκότωσαν βρέφη

Καὶ μετὰ ἀπὸ λίγο καλώντας ὁ Κριτῆς τοὺς Ἀγγέλους διαχώρισαν ἄλλη συναγωγή, αὐτοὺς ποὺ σκότωσαν βρέφη, καὶ μὲ βία ὀρμητὸς τοὺς ἔρριψαν στὸν ποταμὸ τῆς φωτιᾶς.

Οἱ κλέφτες καὶ οἱ ἄρπαγες

Καὶ πάλι καλώντας τοὺς Ἀγγέλους ὁ Κριτῆς διεχώρισαν ἄλλη συναγωγή τοὺς κλέφτες καὶ τοὺς ἄρπαγες καὶ τραβώντας τους μὲ βία, τοὺς ἔρριψαν στὴν πύρινη θάλασσα.

Οἱ βλάσφημοι καὶ ἐπίορκοι

Καὶ διεχώρισαν οἱ Ἄγγελοι ἄλλη συναγωγή, πλῆθος ἄπειρον καὶ τὴν ἔρριψαν στὴν παφλάζουσαν καὶ σπινθηροβολοῦσαν θάλασσα τοῦ πυρός.

Οἱ ψεῦδες καὶ ψευδομάρτυρες

Καὶ διεχώρισαν ἄλλη συναγωγή ποὺ ἔβγαζε βρόμα ἀπὸ τὸ στόμα, τοὺς ἔρριψαν βία στὴ λίμνη τῆς φωτιᾶς.

Οἱ κατήγοροι-κατάλαλοι

Καὶ πάλι καλώντας τοὺς Ἀγγέλους ὁ Κριτῆς ἄρπαξαν ἄλλη συναγωγή ἄπειρο πλῆθος καὶ ἔβγαιναν ἀπὸ τὸ στόμα αὐτῶν αἷμα καὶ φίδια τεράστια, κρέμονταν στὶς γλῶσσες τους, καὶ τοὺς ἔρριψαν στὴν κατώδουνη λίμνη τῆς φωτιᾶς.

Οἱ φθονεροὶ καὶ μνησίκακοι

Καὶ χωρίζοντας ἄλλη συναγωγή οἱ Ἄγγελοι τοὺς μνησίκακους καὶ φθονεροὺς σπρώχνοντας, καὶ φέρνοντάς τους, τοὺς ἔρριψαν βία στὴν λίμνη τῆς φωτιᾶς.

Ὅσοι ὀργίζονται καὶ θυμώνουν

Καὶ πάλι καλώντας ὁ Κριτῆς ἄρπαξαν ἄλλη συναγωγή αὐτοὺς ποὺ θυμώνουν καὶ ὀργίζονται, καὶ τοὺς ἔρριξαν αὐτοὺς στὸν ποταμὸ ἐκεῖνο τῆς φωτιᾶς.

Οἱ ἁμαρτωλοὶ Ἱερεῖς καὶ Μοναχοί

Καὶ μὲ τὸ κάλεσμα τοῦ Κριτῆ οἱ Ἄγγελοι χώρισαν ἄλλη συναγωγή, τοὺς Ἱερεῖς καὶ Μοναχοὺς οἱ ὅποιοι ἁμάρτησαν (καὶ δὲν μετανόησαν), πολὺ πλῆθος, καὶ ἔρριψαν ἄλλους στὸν Τάρταρο τοῦ Ἄδη, ἄλλους στὸ σκοτάδι τὸ ἐξώτερο καὶ ἄλλους στὸ τρίξιμο τῶν δοντιῶν, νὰ κολάζονται αἰώνια.

Αὐτοὶ ποὺ ἔχουν ἔχθρα πρὸς ἄλλους καὶ κοινωνοῦν

Ἐπειτα ξεχώρισαν ἄλλη, συναγωγή, τῶν μνησικάκων καὶ σπρώχνοντας αὐτοὺς σκληρὰ τοὺς ἔρριψαν στὴ λίμνη τῆς φωτιᾶς τὴν καιομένη.

Οἱ μέχρι θανάτου ἀμετανόητοι Χριστιανοί

Ἐπειτα ἄρπαξαν ἄλλη συναγωγή πλῆθος ἄπειρον· οἱ Ἄγγελοι σπρώχνοντας καὶ τραβώντας βιαίως τους ἔρριξαν σὲ διάφορες κολάσεις ἀνάλογα τῶν ἁμαρτιῶν τους.

Οἱ ἐλεήμονες Χριστιανοὶ οἱ ὅποιοι δὲν μετανόησαν

Καὶ πάλι μὲ προσταγὴ τοῦ Κριτῆ διεχωρίσθηκε ἄλλη συναγωγή ἄπειρο πλῆθος κλαίγοντας πικρὰ καὶ στενάζοντας ὀδηγούμενοι ἀπὸ τοὺς πυρίνους Ἀγγέλους, γιὰ νὰ ριφθοῦν στὴν παφλάζουσαν ἐκείνη θάλασσα τῆς φωτιᾶς.

Βλέποντας αὐτοὺς ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Κριτοῦ βγαίνοντας ἀπὸ τὴν Ἁγία Πόλη, τρέχει

σπουδαῖα καὶ φθάνοντας τοὺς φοβεροὺς ἐκείνους Ἀγγέλους εἶπε:

«Στὸ ὄνομα τῆς Τρισηλίου Θεότητος, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος Ἁγίου, νὰ μὴ κολασθεῖ αὐτὴ ἡ συναγωγή, καὶ προσελθοῦσα στὸν Κριτὴ, προσκύνησε τὰ ἄχραντά Του πόδια καὶ εἶπε· Υἱέ μου καὶ Θεέ, λυπήσου αὐτὴ τὴ συναγωγή, γιὰ τοὺς λόγους ποὺ ξεφώνησες ἀπὸ τὸ ἴδιό σου τὸ στόμα λέγοντας·

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. (Ματθ. 6,7)

Καὶ ἀποκρινόμενος ὁ Κριτὴς λέγει:

Ἵ Μητέρα μου γιὰ τὴν μὲν ἐλεημοσύνη ποὺ ἐποίησαν κατακρατῶ καὶ λυτρῶν αὐτοὺς ἀπὸ τὴν κόλαση, γιὰ δὲ τοῦ ὅτι ἀμάτησαν καὶ δὲν μετενόησαν, δὲν θὰ εἰσέλθουν στὴν πόλιν τῶν Ἁγίων μου, οὔτε θὰ δοῦν τὴν Βασιλεία μου.

Καὶ προστάζοντας ὁ Κριτὴς τοὺς Ἀγγέλους, νὰ πάρουν αὐτοὺς μακριὰ τῆς πόλεως τῶν Ἁγίων, σὲ ἓνα τόπο ἀμέτοχον κάθε θλίψεως καὶ κολάσεως.

Ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἐπέστρεψε μαζί μὲ τοὺς Ἀγγέλους στὴν Ἁγία Πόλη ἀπὸ τὴν ὁποία εἶχε βγεῖ.

Τὰ ἀβάπτιστα παιδιὰ τῶν Χριστιανῶν

Καὶ ἀπεχώρισαν ἄλλη συναγωγή οἱ Ἄγγελοι μπροστὰ στὸν Κριτὴ, τὰ πρόσωπα τῶν ὁποίων ἦσαν σκοτεινὰ καὶ τυφλά, καὶ λέγουν στὸν Κριτὴ. Κύριε ἐμεῖς εἴμαστε τέκνα Χριστιανῶν, καὶ ἡ τομὴ τοῦ θανάτου δὲν μᾶς ἄφησε νὰ ζήσουμε νὰ βαπτισθοῦμεν καὶ νὰ σὲ εὐαρεστήσουμε· ὁ Κριτὴς διέταξε τοὺς Ἀγγέλους νὰ τοὺς πάρουν μακριὰ τῆς πόλεως τῶν Ἁγίων, νὰ ἀπολαμβάνουν μικρὴ ἀπόλαυση· δὲν ἦσαν οὔτε νήπια, οὔτε γέροντες, οὔτε γυναῖκες ἀλλὰ ὅλοι ἄνδρες νεαροὶ μιᾶς ἡλικίας.

Ὁ Ἄρειος, Μακεδόσιος καὶ ὅλοι οἱ αἰρετικοὶ

Καὶ καλώντας ὁ Κριτὴς τοὺς Ἀγγέλους, ἔφεραν ἄλλη μικρὴ συναγωγή τῶν Αἰρετικῶν καὶ κρέμουνταν στὶς γλῶσσες τοὺς ἔχιδνες (φίδια),

καὶ γυρνώντας ὁ Κύριος εἶπε:

«Πῶς ἐτολμήσατε, νὰ σχίσετε τὸν χιτῶνα τῆς ὀρθόδοξης ἐκκλησίας μου καὶ νὰ ἀπωλέσετε ἄπειρο πλῆθος ψυχῶν ἀνθρώπων;

Τότε ἀρπάζοντας τοὺς οἱ Ἄγγελοι τοὺς ἔρριψαν στὴν πύρινη ἐκείνη θάλασσα.

Ὁ Διοκλητιανός, Νέρων καὶ ὅλοι οἱ τύραννοι Βασιλιᾶδες

Καὶ μὲ προσταγὴ τοῦ Κριτῆ ἔβγαλαν ἄλλη συναγωγή, ἀπὸ τὰ στόματα τῶν ὁποίων ἔτρεχεν αἷμα βρώμερο καὶ αὐτοὶ ἦσαν ὅλοι οἱ τύραννοι Βασιλιᾶδες, ποὺ βασάνιζαν τοὺς χριστιανούς, καὶ σπρώχνοντάς τους οἱ Ἄγγελοι τοὺς ἔρριψαν στὸν τάρταρον τοῦ Ἄδη.

Οἱ Ἰουδαῖοι

Καὶ πάλιν καλώντας ὁ Κριτὴς ἔβγαλαν οἱ Ἄγγελοι ἄλλη συναγωγή, ἄπειρον πλῆθος τῶν ἑβραίων καὶ ἔστησαν μπροστὰ τοῦ Κριτοῦ, καὶ ὀδυρόμενοι ἔκλαιγαν καὶ φώναζαν:

«Ἀλοῖμονο σ' ἐμᾶς, ὅτι πέσαμεν στὰ χέρια τοῦ Ναζωραίου ποὺ εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ τοῦ Ἰσαὰκ τοῦ Ἰακώβ ποὺ ἐλατρεύαμεν. Ποῦ εἶναι ὁ Μωυσῆς ποὺ μᾶς εἶπεν νὰ μὴν λατρεύουμεν ἄλλο Θεόν; Νὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς λυτρώσει;»

Καὶ εὐθὺς στάθηκε μπροστὰ τους ὁ Μωυσῆς λέγοντας:

«Δὲν εἶμαι ἐγὼ ποὺ σᾶς ἔγραψα στὸ νόμο· ὅτι θὰ ἀναστήσῃ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς μας προφήτην ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μας σὰν ἐμένα, καὶ ὅποιος δὲν ἀκούσῃ αὐτοῦ τοῦ προφήτη θὰ ἐξωλοθρευθῇ. Τώρα ἀλοῖμονο σ' ἐσᾶς διότι δὲν πιστεύσατε σὲ Αὐτόν.»

Καὶ λέγοντας αὐτὰ ὁ Μωυσῆς τοὺς ἄφησε καὶ εἰσῆλθε στὴν Ἁγία Πόλη· οἱ Ἰουδαῖοι ὀδυρόμενοι μὲ στεναγμοὺς σπάραζαν κλαίγοντας, καὶ εὐθὺς ἀστραπὴ φαβερὴ ἄστραψε καὶ οἱ Ἄγγελοι τοὺς ἔβαζαν πολλοὺς μαζί στὸν ποταμὸ ἐκεῖνον τῆς φωτιᾶς, καὶ ἔλειψαν ὅλοι οἱ ἀπὸ ἀριστερὰ ἁμαρτωλοὶ, βαλμένοι σὲ ὅλες τὶς κολάσεις, ὁ τόπος τῆς κολάσεως ἦταν μία μέγιστη κοιλάδα μεταξὺ δυὸ ὄροσειρῶν, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐξέρχεται κλάμα καὶ ἀναστεναγμοί, καὶ ἀνέβαιναν μέχρι τὸ ὕψος τῆς Πόλεως τῶν Ἁγίων· γιὰ νὰ μὴν ἀκούουν οἱ δίκαιοι καὶ ἔτσι νὰ λυποῦνται καὶ νὰ στεναάζουν, μὲ προσταγὴ τοῦ φοβεροῦ Κριτῆ, ὅταν ἄπλωσε τὸ χερί Του τὸ Δεξι, ἔπεσαν καὶ τὰ δυὸ ὄρη καὶ κατακάλυψαν τὴν κοιλάδα ἐκείνη τοῦ κλάματος, καὶ δὲν ἀκουώταν πλέον ὁ θρῆνος τῶν ἁμαρτωλῶν.

Καὶ ἀφοῦ ἔγιναν ὅλα αὐτὰ συνάχθησαν ὅλα τὰ οὐράνια τάγματα ἀναπέμποντας δοξαλογίες μεγάλυναν τὴν Τρισυπόστατον Θεότητα, Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν ἕνα ἀληθινὸ Θεό. Καὶ εἰσρχόμενος ὁ Δίκαιος Κριτῆς καθησμένος στὸν θρόνον τῆς δόξας στὸν ἄερα συνοδευόμενος ἀπὸ ὅλα τὰ οὐράνια τάγματα εἰσῆλθεν στὴν Πόλιν τῶν Ἁγίων, καὶ παρέστησε μπροστὰ Του τὴν Πανυπέραγον Αὐτοῦ Μητέρα, ἀπὸ τὴν ὁποία σαρκώθηκε καὶ ἔγινε ἄνθρωπος, καὶ ὅλους τοὺς Δίκαιους καὶ Ἅγιους ὅλων τῶν αἰώνων οἱ ὁποῖοι Τὸν εἶχαν εὐαρεστήσει, τοὺς στεφάνωσε μὲ στεφάνια ἁμάραντα δόξης, καὶ ἐφώνησεν σ' αὐτούς, τὴν μακαρία ἐκείνη φωνή:

«Ἐλᾶτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατέρα μου, νὰ κληρονομήσετε τὰ αἰώνια ἀγαθὰ τοῦ παραδείσου τὰ ὁποῖα ἐτοίμασα πρὶν νὰ χτιστῆ ὁ κόσμος».

Καὶ εὐθὺς εἰσῆλθαν ὅλοι οἱ δίκαιοι στὸν Παράδεισον, ὁ ὁποῖος ἦταν στὴ μέση τῆς Ἁγίας ἐκείνης Πόλης, ὅπου δὲν ὑπάρχει νύκτα, οὔτε λύπη, οὔτε στεναγμὸς πόνου, ἀλλὰ ὑπάρχει ἡ αἰώνια χαρὰ καὶ εὐφροσύνη.

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔζησαν εὐσεβῶς, χριστιανοί, καὶ ἀπὸ τὴν ἐνέργεια τοῦ διαβόλου περιέπεσαν σὲ ἁμαρτήματα καὶ δὲν μετενόησαν ὅπως καὶ τὰ ἀβάπτιστα παιδιὰ τῶν χριστιανῶν, βρίσκονται στὴ γῆ τῶν πράων, καὶ στεροῦνται τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ αἰωνίου φωτὸς καὶ τῆς συναυλίας τῶν Ἀγγέλων καὶ ὅλων τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων.

Οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ αὐτοὶ ποὺ κληρωνόμησαν τὶς αἰώνιες κολάσεις, καθὼς μοῦ εἶπεν ὁ συνοδός μου Ἄγγελος, στερούμενοι κάθε ἀγαθοῦ, κληρωνόμησαν τὴν αἰώνια φωτιά, σκοτάδι ἀσταμάτητο, σκουλήκι ἀκοίμητο, στέρηση ἀπαρίθμητη, θλίψεις καὶ πόνους ἀσταμάτητους, στοὺς ἀπέραντους καὶ ἀτελείωτους αἰῶνες.

Μετὰ ποὺ εἶδα ὅλα αὐτὰ γύρισε σ' ἐμένα ὁ Κύριος με ἰλαρὸ καὶ γαλήνιο πνεῦμα, καὶ ἀφοῦ ἦλθα μαζί μὲ τὸν συνοδό μου Ἄγγελο, προσκυνήσαμεν μὲ φόβο καὶ τρόμο τὰ ἄχραντα πόδια Του καὶ ἀφοῦ σηκωθήκαμε, μοῦ λέγει μὲ ἰλαρὸ πρόσωπο:

«Νά, μὲ τὶς εὐχὲς τοῦ θεραπευτῆ μου Ἁγίου Βασιλείου εἶδεν τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον στὸ μέλλον θὰ γίνει ἡ φοβερὴ μου Κρίση, καὶ πληροφορήθηκες περὶ τῶν ἀχάριστων Ἰουδαίων ὅπως ζητοῦσες νὰ μάθης περὶ τῆς σωτηρίας τους.

Τότε μὲ προσταγὴ τοῦ Κριτοῦ μὲ παρέλαβεν ὁ θεῖος ἐκεῖνος Ἄγγελος καὶ μὲ ἔφερε στὸν τόπο ἀπὸ ὅπου μὲ εἶχεν παραλάβει. Καὶ μὲ σηκωμένη τὴ σκέψη γι' αὐτὰ ποὺ εἶδα, μὲ φόβο καὶ τρόμο, διηγούμουν σὲ ὅλους αὐτὰ καὶ δόξασα τὸν Κύριον, στὸν ὁποῖον πρέπει ὅλη ἡ δόξα, ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνηση, μαζί μὲ τὸν ἄναρχο Πατέρα του καὶ τὸ ἀγαθὸ αὐτοῦ Πνεῦμα, Τὸν Θεὸ τῆς Τριάδος σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.